ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 2002

Vyhlásené: 02.02.2002 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

48

ZÁKON

z 13. decembra 2001

o pobyte cudzincov a o zmene a doplnení niektorých zákonov

Národná rada Slovenskej republiky sa uzniesla na tomto zákone:

Čl. I

PRVÁ ČASŤ
ZÁKLADNÉ USTANOVENIA

§ 1

(1) Predmetom tohto zákona je ustanoviť

a) podmienky vstupu cudzincov na územie Slovenskej republiky (ďalej len „vstup“),

b) podmienky pobytu cudzincov na území Slovenskej republiky (ďalej len „pobyt“),

c) podmienky vydávania dokladov pre cudzincov,

d) povinnosti cudzincov, iných fyzických osôb a právnických osôb súvisiace so vstupom a s pobytom,

e) postup pri hlásení pobytu, evidencii cudzincov a kontrole pobytu,

f) podmienky a postup administratívneho vyhostenia cudzinca z územia Slovenskej republiky (ďalej len „administratívne vyhostenie“),

g) podmienky zaistenia cudzinca a jeho umiestnenia v zariadení pre cudzincov (ďalej len „zariadenie“),

h) podmienky policajného prevozu cudzinca cez územie Slovenskej republiky (ďalej len „policajný prevoz“) a

i) priestupky a iné správne delikty na úseku vstupu a pobytu.

(2) Cudzincom je každý, kto nie je štátnym občanom Slovenskej republiky.

(3) Tento zákon sa vzťahuje na cudzincov, ktorí požiadali o priznanie postavenia utečenca na území Slovenskej republiky, ktorým bolo priznané postavenie utečenca na území Slovenskej republiky, ktorým bolo poskytnuté dočasné útočisko na území Slovenskej republiky, ak osobitný zákon[1]) neustanovuje inak.

§ 2

Na účely tohto zákona sa rozumie

a) cestovným dokladom pas alebo iná verejná listina, ak sú za cestovný doklad uznané Slovenskou republikou, sú časovo platné, nemajú porušenú celistvosť a nie sú poškodené tak, že zápisy v nich uvedené sú nečitateľné,

b) nepretržitým pobytom čas pobytu na základe povolenia na pobyt, ktorý začína plynúť dňom vstupu; do nepretržitého pobytu sa nepočíta čas výkonu trestu odňatia slobody a nepretržitý čas zdržiavania sa cudzinca v zahraničí viac ako 180 dní,

c) hraničným priechodom miesto určené medzinárodnou zmluvou na vstup a na vycestovanie cudzinca z územia Slovenskej republiky (ďalej len „vycestovanie"); hraničným priechodom je aj verejné letisko alebo prístav, určené na vstup a na vycestovanie,

d) nežiaducou osobou cudzinec, ktorý bol administratívne vyhostený alebo ktorému bol uložený trest vyhostenia,[2])

e) ubytovateľom právnická osoba alebo fyzická osoba prevádzkujúca ubytovacie zariadenie,

f) dopravcom právnická osoba alebo fyzická osoba, ktorá má oprávnenie na prepravu osôb,

g) zariadením miesto, v ktorom je cudzinec povinný zdržiavať sa na základe rozhodnutia o zaistení podľa tohto zákona.

DRUHÁ ČASŤ
VSTUP

PRVÁ HLAVA
PODMIENKY VSTUPU

§ 3

(1) Vstup je možný len s cestovným dokladom a vízom Slovenskej republiky (ďalej len „vízum") alebo s cestovným dokladom a povolením na pobyt. Vízum sa nevyžaduje, ak to ustanovuje medzinárodná zmluva, ktorou je Slovenská republika viazaná (ďalej len „medzinárodná zmluva"), alebo ak to určí vláda Slovenskej republiky.

(2) Vstup je možný len cez hraničný priechod určený na medzinárodný cestovný styk v čase jeho prevádzky, ak medzinárodná zmluva neustanovuje inak.

(3) Vstup cudzinca mladšieho ako 16 rokov, ktorý nie je držiteľom cestovného dokladu, je možný len v sprievode osoby, v ktorej cestovnom doklade je zapísaný; ak táto osoba podlieha vízovej povinnosti, cudzinec mladší ako 16 rokov musí byť zapísaný aj vo víze.

§ 4

(1) Cudzinec je povinný pri vstupe podrobiť sa hraničnej kontrole.

(2) Pri vykonávaní hraničnej kontroly je cudzinec povinný na požiadanie

a) predložiť doklady podľa § 3 ods. 1,

b) predložiť doklad o zdravotnom poistení na úhradu nákladov spojených s poskytnutím zdravotnej starostlivosti cudzincovi na území Slovenskej republiky (ďalej len „doklad o zdravotnom poistení"), ak medzinárodná zmluva neustanovuje inak,

c) preukázať finančné zabezpečenie pobytu vo voľne zameniteľnej mene, najmenej vo výške polovice minimálnej mzdy ustanovenej osobitným predpisom[3]) na každý deň pobytu; cudzinec mladší ako 16 rokov je povinný preukázať finančné zabezpečenie pobytu v polovičnej výške.

§ 5

(1) Príslušník Policajného zboru (ďalej len „policajt") je oprávnený vykonať hraničnú kontrolu, ktorá spočíva v

a) kontrole dokladov podľa § 3 ods. 1,

b) zistení a overení totožnosti cudzinca,

c) previerke údajov o cudzincovi v informačných systémoch Policajného zboru vedených podľa osobitného predpisu,[4])

d) kontrole dokladov potvrdzujúcich účel pobytu, finančné zabezpečenie pobytu a dokladu o zdravotnom poistení,

e) ďalších úkonoch podľa osobitného predpisu.[5])

(2) Policajt je oprávnený pri hraničnej kontrole zrušiť vízum, ak je

a) cudzinec nežiaducou osobou,

b) dôvodné podozrenie, že cudzinec ohrozí bezpečnosť štátu, verejný poriadok, zdravie alebo práva a slobody iných a na vymedzených územiach, aj ak je to v záujme ochrany prírody.

(3) Ak vykonáva policajt hraničnú kontrolu na základe medzinárodnej zmluvy mimo územia Slovenskej republiky, táto kontrola a úkony s ňou spojené majú rovnaké právne účinky ako hraničná kontrola vykonaná na území Slovenskej republiky.

(4) Ak policajt pri hraničnej kontrole zistí, že sa cudzinec preukázal falošným alebo pozmeneným cestovným dokladom, je oprávnený takýto doklad zadržať. Zadržať môže aj cestovný doklad, ktorý bol vydaný inej osobe a cudzinec sa ním preukáže ako vlastným alebo ak bol orgánom štátu, ktorý ho vydal, vyhlásený za neplatný alebo odcudzený.

(5) Vykonanie hraničnej kontroly je policajt oprávnený vyznačiť do cestovného dokladu cudzinca.

(6) Ustanovenia odsekov 1 až 5 a § 4 ods. 1 a ods. 2 písm. a) sa primerane vzťahujú aj na vycestovanie.

§ 6
Odopretie vstupu

(1) Policajt odoprie vstup cudzincovi, ak

a) je nežiaducou osobou,

b) je to nevyhnutné pre bezpečnosť štátu, udržanie verejného poriadku, ochranu zdravia alebo ochranu práv a slobôd iných a na vymedzených územiach aj v záujme ochrany prírody,

c) nespĺňa podmienky vstupu podľa § 3,

d) cudzinec sa odmietne podrobiť hraničnej kontrole alebo nepredloží doklady požadované pri hraničnej kontrole,

e) je dôvodné podozrenie, že cudzinec zneužije pobyt na iný účel, ako je ustanovené medzinárodnou zmluvou, vládou Slovenskej republiky, alebo na aký mu bolo udelené vízum, alebo

f) neuhradil finančné záväzky voči Slovenskej republike.

(2) Policajt môže odoprieť vstup, ak

a) je cestovný doklad cudzinca zaplnený úradnými záznamami alebo

b) bol na vstup určený iný hraničný priechod (§ 14 ods. 5).

(3) Pri rozhodovaní o odopretí vstupu podľa odseku 2 policajt prihliada na to, aby bola zachovaná primeranosť medzi dôvodom odopretia vstupu a jeho dôsledkami.

(4) Ak cudzinec, ktorému bol odopretý vstup podľa odseku 1 alebo 2, nemôže z dôvodu právnych alebo iných prekážok okamžite opustiť miesto hraničnej kontroly, policajt mu môže prikázať, aby sa po určitý čas zdržiaval na určenom mieste.

(5) Odopretie vstupu je policajt oprávnený vyznačiť do cestovného dokladu cudzinca.

(6) Na konanie o odopretí vstupu sa nevzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní.[6])

§ 7
Vylúčenie odopretia vstupu

Cudzincovi, ktorý počas hraničnej kontroly požiadal o priznanie postavenia utečenca na území Slovenskej republiky, o poskytnutie dočasného útočiska na území Slovenskej republiky, ktorému bolo poskytnuté dočasné útočisko na území Slovenskej republiky alebo ktorému bol vydaný cestovný doklad cudzinca (§ 48), nie je možné odoprieť vstup.

DRUHÁ HLAVA
VÍZA

§ 8
Druhy víz

(1) Cudzincovi môže byť udelené

a) letiskové tranzitné vízum,

b) tranzitné vízum,

c) krátkodobé vízum,

d) dlhodobé vízum.

(2) Tranzitné vízum a krátkodobé vízum môžu byť udelené aj ako skupinové víza.

§ 9
Letiskové tranzitné vízum

Letiskové tranzitné vízum oprávňuje cudzinca zdržiavať sa v tranzitnom priestore verejného letiska na území Slovenskej republiky počas čakania na letecký spoj uvedený v letenke.

§ 10
Tranzitné vízum

(1) Tranzitné vízum oprávňuje cudzinca na prejazd cez územie Slovenskej republiky pri jeho ceste z územia jedného štátu na územie tretieho štátu (ďalej len „tranzit“). Tranzit nesmie presiahnuť päť dní.

(2) Súčet dní viacerých tranzitov nesmie presiahnuť 90 dní v jednom polroku.

(3) Útvar Policajného zboru (ďalej len „policajný útvar“) môže udeliť cudzincovi tranzitné vízum na hraničnom priechode z humanitného dôvodu, ak cudzinec preukáže, že tranzit je naliehavý a nemohol ho predvídať, alebo udelenie víza je v záujme Slovenskej republiky.

§ 11
Krátkodobé vízum

(1) Krátkodobé vízum oprávňuje cudzinca na jeden alebo viac vstupov a na dĺžku pobytu v ňom uvedenú; neprerušený pobyt ani súčet dní viacerých pobytov nesmie presiahnuť 90 dní v jednom polroku.

(2) Policajný útvar môže udeliť krátkodobé vízum na hraničnom priechode z humanitného dôvodu, ak cudzinec preukáže, že jeho vstup je naliehavý a nemohol ho predvídať, alebo udelenie víza je v záujme Slovenskej republiky; v týchto prípadoch platnosť udeleného víza nesmie presiahnuť 15 dní.

§ 12
Dlhodobé vízum

Dlhodobé vízum oprávňuje cudzinca na vstup a pobyt na viac ako 90 dní v jednom polroku, ak je to potrebné na plnenie záväzkov Slovenskej republiky vyplývajúcich z medzinárodných zmlúv.

Konanie o udelení víza

§ 13

(1) Cudzinec podáva žiadosť o udelenie víza osobne na úradnom tlačive na diplomatickej misii alebo konzulárnom úrade Slovenskej republiky v zahraničí (ďalej len „zastupiteľský úrad“), ak v tomto zákone nie je ustanovené inak. Žiadosť o skupinové vízum môže podať za všetkých žiadateľov vedúci skupiny.

(2) K žiadosti o udelenie víza je cudzinec povinný predložiť cestovný doklad a priložiť fotografiu s rozmermi 3 x 3,5 cm zobrazujúcu jeho aktuálnu podobu s trojštvrťovým profilom tváre.

(3) Prijatie žiadosti o udelenie víza je zastupiteľský úrad oprávnený vyznačiť do cestovného dokladu cudzinca.

(4) K žiadosti o udelenie víza je cudzinec povinný na požiadanie predložiť doklady potvrdzujúce účel pobytu, finančné zabezpečenie pobytu, zabezpečenie pro-striedkov na vycestovanie, doklad o zdravotnom poistení a ďalšie doklady podľa tohto zákona nie staršie ako 90 dní potrebné na rozhodnutie o žiadosti o udelenie víza. Na požiadanie sa cudzinec osobne dostaví na pohovor.

§ 14

(1) Zastupiteľský úrad pri udeľovaní víza cudzincovi prihliada najmä na

a) bezpečnosť štátu, udržanie verejného poriadku, ochranu zdravia alebo ochranu práv a slobôd iných a na vymedzených územiach aj záujem ochrany prírody,

b) účel predpokladaného pobytu,

c) jeho predchádzajúci pobyt,

d) záujem Slovenskej republiky.

(2) Udelenie víza môže byť podmienené pozvaním overeným policajným útvarom, zložením peňažnej sumy na zastupiteľskom úrade vo výške nevyhnutných nákladov spojených s vycestovaním a predložením spiatočného cestovného lístka alebo spiatočnej letenky. Ak cudzinec vycestuje bez použitia zloženej peňažnej sumy, táto suma sa mu vráti.

(3) Zastupiteľský úrad môže udeliť vízum len so súhlasom Ministerstva vnútra Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo vnútra“), ktorým je zastupiteľský úrad viazaný; ministerstvo vnútra a Ministerstvo zahraničných vecí Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo zahraničných vecí“) sa môžu dohodnúť, v ktorých prípadoch zastupiteľský úrad môže udeliť vízum aj bez súhlasu ministerstva vnútra.

(4) Vízum sa udeľuje do cestovného dokladu formou nálepky. Platnosť víza sa musí skončiť najmenej 90 dní pred skončením platnosti cestovného dokladu.

(5) Zastupiteľský úrad je oprávnený určiť cudzincovi na vstup hraničný priechod, ktorý zapíše do víza.

(6) Zastupiteľský úrad rozhodne o žiadosti o udelenie víza do 30 dní od jej prijatia.

(7) Na udelenie víza nie je právny nárok.

(8) Policajný útvar je oprávnený zrušiť vízum, ak zistí skutočnosti, ktoré by odôvodňovali neudelenie víza, alebo ak je cudzinec administratívne vyhostený.

(9) Na rozhodovanie o udelení víza a na rozhodovanie o zrušení víza sa nevzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní.[6])

§ 15
Pozvanie

(1) Pozvanie sa podáva na úradnom tlačive, v ktorom sú uvedené údaje o pozývajúcej osobe, pozývanom cudzincovi, účel, na ktorý je cudzinec pozývaný na územie Slovenskej republiky, a záväzok pozývajúcej osoby, že uhradí všetky náklady spojené s pobytom a vycestovaním pozývaného cudzinca. Pozývajúca osoba má povinnosť preukázať, že je schopná uhradiť všetky náklady spojené s pobytom a vycestovaním pozývaného cudzinca.

(2) Občan Slovenskej republiky s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky, cudzinec s povolením na prechodný pobyt alebo cudzinec s povolením na trvalý pobyt môže pozvať na územie Slovenskej republiky svojho rodiča, dieťa, prarodiča, vnuka, súrodenca, manžela, manželku, zaťa alebo nevestu; inú osobu môže pozvať len so súhlasom ministerstva vnútra, ktorý vyžaduje policajný útvar, ktorý overuje pozvanie.

(3) Právnická osoba alebo fyzická osoba oprávnená na podnikanie môže pozvať na územie Slovenskej republiky cudzinca vykonávajúceho obdobnú činnosť.

(4) Pozvanie overuje policajný útvar príslušný podľa miesta pobytu pozývajúcej fyzickej osoby alebo podľa sídla pozývajúcej právnickej osoby.

(5) Policajný útvar neoverí pozvanie, ak

a) je pozývaný cudzinec nežiaducou osobou,

b) pozvanie nemá náležitosti podľa odseku 1,

c) je dôvodné podozrenie, že účel pobytu cudzinca uvedený v pozvaní nezodpovedá skutočnému účelu pozvania,

d) je dôvodné podozrenie, že pozývaný cudzinec môže pri svojom pobyte ohroziť bezpečnosť štátu, verejný poriadok, zdravie alebo práva a slobody iných a na vymedzených územiach aj prírodu, alebo

e) nedostane súhlas ministerstva vnútra podľa odseku 2 v prípade, ak sa vyžaduje.

(6) Policajný útvar rozhodne o overení pozvania do 15 dní od prijatia žiadosti o overenie pozvania.

(7) Na rozhodovanie o overení pozvania sa nevzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní.[6])

§ 16
Osobitné ustanovenia o cudzincoch požívajúcich diplomatické výsady a imunity

(1) Ministerstvo zahraničných vecí udeľuje víza uvedené v § 8 ako diplomatické vízum alebo osobitné vízum[7]) do cestovného dokladu, ak je o jeho udelenie požiadané diplomatickou nótou cudzieho štátu, cudzincovi, ktorý je

a) registrovaný v diplomatickom protokole ministerstva zahraničných vecí, a jeho rodinným príslušníkom, ktorí s ním žijú v spoločnej domácnosti v mieste služobného pridelenia, alebo

b) zamestnancom zahraničných hromadných oznamovacích prostriedkov registrovaným na ministerstve zahraničných vecí.

(2) Zastupiteľský úrad príslušný podľa sídla pôsobenia držiteľa diplomatického pasu, služobného pasu alebo obdobného pasu udeľuje víza uvedené v § 8 ako diplomatické vízum alebo osobitné vízum, ak je o jeho udelenie požiadané diplomatickou nótou cudzieho štátu a cudzinec

a) je akreditovaný v diplomatickom protokole ministerstva zahraničných vecí a má sídlo mimo územia Slovenskej republiky,

b) vstupuje na územie Slovenskej republiky ako diplomatický zamestnanec, člen administratívneho, technického a služobného personálu alebo ako jeho rodinný príslušník, ktorý s ním žije v spoločnej domácnosti,

c) vstupuje na územie Slovenskej republiky na účel oficiálnych návštev a rokovaní alebo

d) je zamestnaný na zastupiteľskom úrade cudzieho štátu v zahraničí a pravidelne sprevádza diplomatického zamestnanca na jeho cestách na územie Slovenskej republiky.

TRETIA ČASŤ
POBYT

PRVÁ HLAVA
PRECHODNÝ POBYT

§ 17
Všeobecné ustanovenia

(1) Povolenie na prechodný pobyt oprávňuje cudzinca zdržiavať sa na území Slovenskej republiky a na cesty do zahraničia a naspäť na územie Slovenskej republiky v čase, na aký mu bolo policajným útvarom udelené povolenie na prechodný pobyt.

(2) Povolenie na prechodný pobyt sa nevyžaduje u cudzinca, ktorému bolo priznané postavenie zahraničného Slováka.[8])

(3) Policajný útvar môže na žiadosť cudzinca udeliť povolenie na prechodný pobyt na čas potrebný na dosiahnutie jeho účelu, najviac však na jeden rok, ak tento zákon neustanovuje inak.

(4) Povolenie na prechodný pobyt je viazané na jeden účel. Ak cudzinec hodlá vykonávať inú činnosť, než na akú mu bolo udelené povolenie na prechodný pobyt, musí podať novú žiadosť o udelenie povolenia na prechodný pobyt.

§ 18
Účel prechodného pobytu

Povolenie na prechodný pobyt môže policajný útvar udeliť cudzincovi na účel

a) podnikania,

b) zamestnania,

c) štúdia,

d) činnosti podľa osobitných programov alebo

e) zlúčenia rodiny.

§ 19
Podnikanie

(1) Povolenie na prechodný pobyt na účel podnikania môže policajný útvar udeliť cudzincovi na základe oprávnenia na podnikanie vydaného podľa osobitného predpisu.[9])

(2) Cudzinec, ktorému bolo udelené povolenie na prechodný pobyt na účel podnikania, nemôže vstupovať do pracovnoprávneho vzťahu alebo obdobného pracovného vzťahu.[10])

§ 20
Zamestnanie

(1) Povolenie na prechodný pobyt na účel zamestnania môže policajný útvar udeliť cudzincovi na základe povolenia na zamestnanie,[11]) ak medzinárodná zmluva neustanovuje inak.

(2) Povolenie na prechodný pobyt na účel sezónneho zamestnania môže policajný útvar udeliť cudzincovi po splnení podmienky podľa odseku 1 najviac na 180 dní v kalendárnom roku.

(3) Cudzinec, ktorému bolo udelené povolenie na prechodný pobyt na účel zamestnania, nemôže podnikať.

§ 21
Štúdium

(1) Povolenie na prechodný pobyt na účel štúdia môže policajný útvar udeliť cudzincovi, ktorý je žiakom základnej školy alebo študuje na strednej škole, strednej odbornej škole, strednom odbornom učilišti alebo vysokej škole, alebo sa zúčastňuje na celoživotnom vzdelávaní.

(2) Povolenie na prechodný pobyt podľa odseku 1 môže udeliť policajný útvar len cudzincovi, ktorý bol prijatý na štátnu školu alebo štátom uznanú školu.

(3) Cudzinec, ktorému policajný útvar udelí povolenie na prechodný pobyt na účel štúdia, nemôže počas prechodného pobytu podnikať a vstupovať do pracovnoprávneho alebo obdobného pracovného vzťahu.

§ 22
Činnosť podľa osobitných programov

Povolenie na prechodný pobyt na účel činnosti podľa osobitných programov môže policajný útvar udeliť cudzincovi na výskumnú, vedeckú, lektorskú činnosť alebo ak je to potrebné na plnenie záväzku Slovenskej republiky vyplývajúceho z medzinárodnej zmluvy.

§ 23
Zlúčenie rodiny

(1) Povolenie na prechodný pobyt na účel zlúčenia rodiny môže policajný útvar udeliť cudzincovi, ktorý je

a) manželom cudzinca s povolením na prechodný pobyt alebo s povolením na trvalý pobyt, ak manželstvo trvá najmenej jeden rok,

b) maloletým dieťaťom cudzincov s povolením na prechodný pobyt alebo cudzinca s povolením na prechodný pobyt, ktorý má dieťa vo výchove na základe zákona alebo rozhodnutia príslušného orgánu, alebo

c) osamelým rodičom odkázaným na starostlivosť občana Slovenskej republiky s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky alebo cudzinca s povolením na trvalý pobyt.

(2) Policajný útvar môže udeliť povolenie podľa odseku 1 najskôr po jednom roku trvania pobytu cudzinca s povolením na pobyt, ak jeho ďalší pobyt má trvať najmenej dva roky.

(3) Cudzinec, ktorému policajný útvar udelí povolenie na prechodný pobyt na účel zlúčenia rodiny, nemôže počas prechodného pobytu podnikať a vstupovať do pracovnoprávneho alebo obdobného pracovného vzťahu.

Žiadosť o udelenie povolenia na prechodný pobyt

§ 24

(1) Žiadosť o udelenie povolenia na prechodný pobyt podáva cudzinec osobne v zahraničí na zastupiteľskom úrade v štáte, ktorý mu vydal cestovný doklad, alebo na zastupiteľskom úrade v štáte, v ktorom má bydlisko, ak tento zákon neustanovuje inak; ak nie je takýto zastupiteľský úrad, žiadosť podáva na zastupiteľskom úrade, ktorý určí ministerstvo zahraničných vecí po dohode s ministerstvom vnútra.

(2) Cudzinec, ktorý žiada o udelenie povolenia na prechodný pobyt na účel štúdia, môže žiadosť o udelenie povolenia na prechodný pobyt podať aj na policajnom útvare, ak mu bolo vládou Slovenskej republiky udelené štipendium, pokračuje v štúdiu formou doktorandského štúdia, ak vykonáva akademickú činnosť po vysokoškolskom štúdiu v rámci ďalšieho štúdia alebo ak tak ustanovuje medzinárodná zmluva.

(3) Cudzinec, ktorý má udelené povolenie na prechodný pobyt na účel zlúčenia rodiny s cudzincom, ktorý má alebo mal udelené povolenie na prechodný pobyt na účel podnikania alebo zamestnania, môže podať žiadosť o udelenie povolenia na prechodný pobyt aj na policajnom útvare, ak

a) ovdovel alebo jeho manželstvo bolo rozvedené a jeho nepretržitý prechodný pobyt na území Slovenskej republiky trvá najmenej päť rokov, alebo

b) dosiahol plnoletosť.

§ 25

(1) Žiadosť o udelenie povolenia na prechodný pobyt podáva cudzinec na úradnom tlačive. Pri podávaní žiadosti o udelenie povolenia na prechodný pobyt je cudzinec povinný predložiť cestovný doklad. Ak cudzinec nepredloží cestovný doklad, zastupiteľský úrad alebo policajný útvar neprijme žiadosť o udelenie povolenia na prechodný pobyt.

(2) K žiadosti o udelenie povolenia na prechodný pobyt je cudzinec povinný priložiť tri fotografie z toho istého negatívu alebo zhotovené prístrojom so súčasnou expozíciou viacerými objektívmi s rozmermi 3 x 3,5 cm, zobrazujúce jeho aktuálnu podobu s trojštvrťovým profilom tváre.

(3) Cudzinec priloží k žiadosti o udelenie povolenia na prechodný pobyt doklady nie staršie ako 90 dní, ktoré potvrdzujú

a) účel pobytu,

b) bezúhonnosť,

c) finančné zabezpečenie pobytu,

d) zdravotné poistenie na území Slovenskej republiky a

e) zabezpečenie ubytovania počas prechodného pobytu.

(4) Zastupiteľský úrad alebo policajný útvar môže vyžiadať od cudzinca doklad nie starší ako 30 dní potvrdzujúci skutočnosť, že netrpí nákazlivou chorobou, ktorej šírenie je trestné,[12]) a doklad preukazujúci, že nebude záťažou pre systém sociálneho zabezpečenia Slovenskej republiky.

(5) Finančné zabezpečenie pobytu cudzinec preukáže vo výške štvornásobku minimálnej mzdy[3]) na každý mesiac pobytu, najmenej na jeden rok; cudzinec mladší ako 16 rokov v polovičnej výške. Cudzinec, ktorý žiada o povolenie na prechodný pobyt na účel štúdia, preukáže finančné zabezpečenie pobytu potvrdením právnickej osoby, ktorá zabezpečuje jeho štúdium, vo výške minimálnej mzdy na každý mesiac predpokladaného pobytu.

(6) Ak žiadosť o udelenie povolenia na prechodný pobyt neobsahuje náležitosti podľa odsekov 2 až 5, orgán, ktorý žiadosť prijal, vyzve žiadateľa, aby v určenej lehote nedostatky odstránil; súčasne ho poučí o následkoch neodstránenia nedostatkov. Ak žiadateľ v určenej lehote nedostatky neodstráni, policajný útvar konanie zastaví.

§ 26
Rozhodovanie o žiadosti o udelenie povolenia na prechodný pobyt

(1) Policajný útvar pri rozhodovaní o žiadosti o udelenie povolenia na prechodný pobyt prihliada na

a) verejný záujem, osobitne na bezpečnostné hľadis-ko, hospodárske potreby Slovenskej republiky, najmä či podnikateľská činnosť cudzinca je prínosom pre hospodárstvo Slovenskej republiky, na situáciu a vývoj na trhu práce a na verejné zdravie,

b) osobné a rodinné pomery cudzinca, jeho finančnú situáciu a dĺžku doterajšieho pobytu a predpokladaného pobytu.

(2) Policajný útvar žiadosť o udelenie povolenia na prechodný pobyt zamietne, ak

a) cudzinec je nežiaducou osobou,

b) pri rozhodovaní o žiadosti o udelenie povolenia na prechodný pobyt na účel podnikania zistí, že pobyt cudzinca nie je nevyhnutný na dosiahnutie jeho zámerov,

c) je dôvodné podozrenie, že cudzinec pri svojom pobyte ohrozí bezpečnosť štátu, verejný poriadok, zdravie alebo práva a slobody iných a na vymedzených územiach aj prírodu,

d) možno predpokladať, že cudzinec bude záťažou pre systém sociálneho zabezpečenia a zdravotného zabezpečenia Slovenskej republiky,

e) je dôvodné podozrenie, že cudzinec uzavrel manželstvo s cieľom získať povolenie na prechodný pobyt.

(3) Policajný útvar rozhodne o žiadosti o udelenie povolenia na prechodný pobyt do 90 dní od doručenia žiadosti policajnému útvaru.

(4) Ak sa žiadosti o udelenie povolenia na prechodný pobyt vyhovie, rozhodnutie sa nevydáva.

(5) Na udelenie povolenia na prechodný pobyt nemá cudzinec právny nárok.

§ 27
Obnovenie povolenia na prechodný pobyt

(1) Policajný útvar môže obnoviť povolenie na prechodný pobyt

a) najviac na 180 dní, ak bolo povolenie na prechodný pobyt na účel sezónneho zamestnania udelené na menej ako 180 dní a skončenie práce si vyžaduje pobyt,

b) najviac na tri roky, ak predpokladaný pobyt cudzinca bude trvať najmenej tri roky,

c) najviac na päť rokov na účel podnikania alebo zamestnania, ak predchádzajúci nepretržitý prechodný pobyt cudzinca na území Slovenskej republiky na účel podnikania alebo zamestnania trvá viac ako desať rokov, alebo

d) najviac na päť rokov na účel zlúčenia rodiny manželovi alebo maloletému dieťaťu cudzinca, ktorých nepretržitý prechodný pobyt na účel zlúčenia rodiny trvá viac ako desať rokov, s cudzincom s povolením na prechodný pobyt podľa písmena c) alebo cudzincovi, ktorý dosiahol plnoletosť a je odkázaný na opateru rodiča.

(2) Žiadosť o obnovenie povolenia na prechodný pobyt podáva cudzinec osobne na úradnom tlačive na policajnom útvare. K žiadosti o obnovenie povolenia na prechodný pobyt na účel podnikania je cudzinec povinný priložiť aj potvrdenie o tom, že má uhradené daňové a colné záväzky, poistné na zdravotné poistenie, poistné na nemocenské poistenie, poistné na dôchodkové zabezpečenie a príspevok na poistenie v nezamestnanosti. Ak cudzinec nie je daňovníkom alebo nie je povinný platiť poistné na zdravotné poistenie, poistné na nemocenské poistenie, poistné na dôchodkové zabezpečenie a príspevok na poistenie v nezamestnanosti, priloží doklad potvrdzujúci túto skutočnosť.

(3) Žiadosť podľa odseku 2 podáva cudzinec najneskôr 60 dní pred skončením platnosti povolenia na prechodný pobyt. Policajný útvar o žiadosti rozhodne najneskôr sedem dní pred skončením platnosti povolenia na prechodný pobyt.

(4) Ak cudzinec nepodá žiadosť v lehote podľa odseku 3, policajný útvar žiadosť o obnovenie povolenia na prechodný pobyt zamietne.

(5) Povolenie na prechodný pobyt sa až do rozhodnutia o žiadosti o obnovenie povolenia na prechodný pobyt považuje za platné.

(6) Policajný útvar zamietne žiadosť o obnovenie povolenia na prechodný pobyt okrem dôvodov uvedených v § 26 ods. 2 aj v prípade, ak manželia nevedú spoločný rodinný život, ak bolo povolenie na prechodný pobyt udelené na účel zlúčenia rodiny.

(7) Na rozhodovanie o žiadosti o obnovenie povolenia na prechodný pobyt platia primerane ustanovenia o rozhodovaní o žiadosti na prechodný pobyt, ak nie je ustanovené inak.

(8) Cudzinec je povinný k žiadosti o obnovenie povolenia na prechodný pobyt na účel podnikania preukázať, že je schopný zo zisku z tohto podnikania uživiť seba, prípadne svoju rodinu.

§ 28
Zánik povolenia na prechodný pobyt

Povolenie na prechodný pobyt zanikne, ak

a) cudzinec nevstúpi na územie Slovenskej republiky do 180 dní od udelenia povolenia na prechodný pobyt,

b) cudzinec písomne oznámi policajnému útvaru skončenie pobytu,

c) cudzincovi sa skončila platnosť povolenia na prechodný pobyt,

d) cudzincovi bol uložený trest vyhostenia,[2])

e) cudzinec bol administratívne vyhostený,

f) cudzinec nadobudol štátne občianstvo Slovenskej republiky alebo

g) policajný útvar zrušil cudzincovi povolenie na prechodný pobyt.

§ 29
Zrušenie povolenia na prechodný pobyt

(1) Policajný útvar zruší povolenie na prechodný pobyt, ak

a) pominul účel, na ktorý bolo cudzincovi udelené povolenie na prechodný pobyt,

b) zistí skutočnosti, ktoré sú dôvodom na zamietnutie žiadosti o udelenie povolenia na prechodný pobyt,

c) cudzinec sa bez súhlasu policajného útvaru nepretržite zdržiava v zahraničí dlhšie ako 180 dní,

d) zistí, že cudzinec uzavrel manželstvo s cieľom získať povolenie na pobyt, alebo

e) cudzinec závažným spôsobom alebo opakovane porušil povinnosť uloženú týmto zákonom.

(2) Policajný útvar v rozhodnutí o zrušení povolenia na prechodný pobyt zároveň určí cudzincovi primeranú lehotu na vycestovanie, najdlhšie 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Osobitné ustanovenia pre občanov členských štátov Európskej únie

§ 30

(1) Cudzinec, ktorý je štátnym príslušníkom členského štátu Európskej únie[13]) (ďalej len „občan únie“), má na základe registrácie právo na prechodný pobyt najviac na jeden rok na účel

a) vykonávania hospodárskej činnosti,[14])

b) zamestnania,[15])

c) zamestnania podľa osobitného predpisu[11]) alebo

d) vykonávania činnosti predvstupového poradcu v rámci integračného procesu Slovenskej republiky do Európskej únie.

(2) Manžel a maloleté dieťa občana únie, ktorý má právo na prechodný pobyt na základe registrácie, má právo na prechodný pobyt na základe registrácie na účel zlúčenia rodiny na rovnaký čas ako občan únie, ku ktorému žiada o zlúčenie rodiny.

§ 31

(1) Občan únie a osoba podľa § 30 ods. 2 (ďalej len „žiadateľ o registráciu“) podáva žiadosť o registráciu osobne na úradnom tlačive na zastupiteľskom úrade podľa § 24 ods. 1 alebo na policajnom útvare.

(2) Žiadateľ o registráciu k žiadosti predloží cestovný doklad a priloží doklady potvrdzujúce účel pobytu, zabezpečenie ubytovania a zdravotné poistenie na území Slovenskej republiky a tri fotografie podľa § 25 ods. 2.

(3) Policajný útvar je v odôvodnených prípadoch oprávnený pri registrácii vyžiadať aj doklad o bezúhonnosti a doklad, že nebude záťažou pre systém sociálneho zabezpečenia Slovenskej republiky; žiadateľ o registráciu je povinný tieto doklady na vyžiadanie doložiť.

(4) Policajný útvar rozhodne o registrácii do 14 dní od prijatia žiadosti.

(5) Policajný útvar zamietne žiadosť o registráciu, ak sú na to dôvody podľa § 26 ods. 2 písm. a) a c) až e).

§ 32

(1) Žiadosť o obnovenie registrácie podáva registrovaný cudzinec najneskôr 14 dní pred skončením jej platnosti. Policajný útvar na žiadosť registrovaného cudzinca môže obnoviť registráciu najviac na tri roky.

(2) Ak registrovaný cudzinec nepodá žiadosť v lehote podľa odseku 1, policajný útvar žiadosť o obnovenie registrácie zamietne.

(3) Na rozhodovanie o žiadosti o obnovenie registrácie sa primerane vzťahuje § 31.

§ 33

Na zánik a zrušenie registrácie sa primerane vzťahujú § 28 a 29.

DRUHÁ HLAVA
TRVALÝ POBYT

§ 34

(1) Povolenie na trvalý pobyt oprávňuje cudzinca zdržiavať sa na území Slovenskej republiky a na cesty do zahraničia a naspäť na územie Slovenskej republiky v čase, na ktorý mu bolo policajným útvarom udelené povolenie na trvalý pobyt, ak tento zákon neustanovuje inak.

(2) Policajný útvar môže udeliť na základe žiadosti povolenie na trvalý pobyt prvýkrát na tri roky (ďalej len „prvé povolenie“). Po uplynutí troch rokov môže policajný útvar na základe ďalšej žiadosti udeliť povolenie na trvalý pobyt na neobmedzený čas (ďalej len „ďalšie povolenie“).

§ 35
Prvé povolenie

Policajný útvar môže udeliť prvé povolenie na trvalý pobyt cudzincovi,

a) ktorý je manželom alebo maloletým dieťaťom občana Slovenskej republiky s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky,

b) ktorý je maloletým dieťaťom zvereným do výchovy cudzinca, ktorý je manželom občana Slovenskej republiky s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky,

c) ktorý je najmenej tri roky manželom cudzinca s povolením na trvalý pobyt najmenej tri roky,

d) ktorý je maloletým dieťaťom cudzinca s povolením na trvalý pobyt najmenej tri roky,

e) ktorého predchádzajúci nepretržitý prechodný pobyt na účel podnikania alebo zamestnania trvá viac ako desať rokov,

f) ktorý je manželom alebo maloletým dieťaťom cudzinca podľa písmena e) alebo

g) ak je to v zahraničnopolitickom záujme Slovenskej republiky.

Žiadosť o udelenie prvého povolenia

§ 36

(1) Žiadosť o udelenie prvého povolenia podáva cudzinec osobne na zastupiteľskom úrade podľa § 24 ods. 1, ak tento zákon neustanovuje inak.

(2) Cudzinec uvedený v § 35 písm. e) až g) alebo cudzinec, ktorému bolo priznané postavenie zahraničného Slováka,[8]) môže podať žiadosť o prvé povolenie aj na policajnom útvare, pričom cudzinec uvedený v§ 35 písm. g) nemusí podať žiadosť osobne.

§ 37

(1) Žiadosť o udelenie prvého povolenia podáva cudzinec na úradnom tlačive.

(2) K žiadosti o udelenie prvého povolenia je cudzinec povinný predložiť cestovný doklad a priložiť tri fotografie podľa § 25 ods. 2. Ak cudzinec nepredloží cestovný doklad, zastupiteľský úrad alebo policajný útvar neprijme žiadosť o udelenie povolenia na trvalý pobyt.

(3) Cudzinec priloží k žiadosti o udelenie prvého povolenia doklady nie staršie ako 90 dní potvrdzujúce

a) účel pobytu (§ 35),

b) bezúhonnosť,

c) finančné zabezpečenie pobytu,

d) zdravotné poistenie na území Slovenskej republiky a

e) zabezpečenie ubytovania počas trvalého pobytu.

(4) Zastupiteľský úrad alebo policajný útvar môže vyžiadať od cudzinca doklad nie starší ako 30 dní potvrdzujúci skutočnosť, že netrpí nákazlivou chorobou, ktorej šírenie je trestné,[11]) a doklad preukazujúci, že nebude záťažou pre systém sociálneho zabezpečenia Slovenskej republiky.

(5) Finančné zabezpečenie pobytu cudzinec preukáže vo výške dvojnásobku minimálnej mzdy[3]) na každý mesiac pobytu, najmenej na jeden rok; cudzinec mladší ako 16 rokov v polovičnej výške.

(6) Ak žiada cudzinec o udelenie prvého povolenia na trvalý pobyt podľa § 35 písm. e) a f), je povinný navyše preukázať, že za celé obdobie prechodného pobytu nebol dlžníkom poistného na zdravotné poistenie, poistného na nemocenské poistenie, poistného na dôchodkové zabezpečenie a príspevku na poistenie v nezamestnanosti a že ku dňu podania žiadosti nemá daňový nedoplatok alebo colný dlh.

(7) Policajný útvar rozhodne o žiadosti o udelenie prvého povolenia do 90 dní od doručenia žiadosti policajnému útvaru.

§ 38
Ďalšie povolenie

(1) Policajný útvar môže udeliť ďalšie povolenie cudzincovi, ktorý má udelené prvé povolenie.

(2) Žiadosť o udelenie ďalšieho povolenia podáva cudzinec osobne na úradnom tlačive na policajnom útvare.

(3) Na podanie žiadosti o udelenie ďalšieho povolenia sa primerane vzťahuje § 37.

(4) Žiadosť podľa odseku 2 môže podať cudzinec najneskôr 60 dní pred skončením platnosti prvého povolenia. Policajný útvar rozhodne o tejto žiadosti najneskôr 14 dní pred skončením platnosti prvého povolenia.

(5) Ak cudzinec nepodá žiadosť v lehote podľa odseku 4, policajný útvar žiadosť o udelenie ďalšieho povolenia zamietne.

(6) Prvé povolenie sa až do rozhodnutia o žiadosti o ďalšie povolenie považuje za platné.

§ 39
Rozhodovanie o žiadosti o udelenie povolenia na trvalý pobyt

(1) Policajný útvar pri rozhodovaní o žiadosti o udelenie povolenia na trvalý pobyt prihliada na

a) verejný záujem, osobitne na bezpečnostné hľadisko, hospodárske potreby Slovenskej republiky, najmä či podnikateľská činnosť cudzinca je prínosom pre hospodárstvo Slovenskej republiky, na situáciu a vývoj na trhu práce a na verejné zdravie,

b) osobné a rodinné pomery cudzinca, jeho finančnú situáciu a dĺžku doterajšieho pobytu a predpokladaného pobytu,

c) mieru integrácie cudzinca do spoločnosti.

(2) Policajný útvar zamietne žiadosť o udelenie povolenia na trvalý pobyt, ak

a) cudzinec je nežiaducou osobou,

b) cudzinec závažným spôsobom alebo opakovane porušil povinnosť uloženú týmto zákonom,

c) je dôvodné podozrenie, že cudzinec ohrozí bezpečnosť štátu, verejný poriadok, zdravie alebo práva a slobody iných a na vymedzených územiach aj prírodu,

d) je dôvodné podozrenie, že cudzinec uzavrel manželstvo s cieľom získať povolenie na trvalý pobyt, alebo

e) manželia nevedú spoločný rodinný život alebo neuzavreli manželstvo podľa osobitného predpisu,[16]) ak je účelom žiadosti o udelenie povolenia na trvalý pobyt zlúčenie rodiny.

(3) Ak žiadosť o udelenie povolenia na trvalý pobyt neobsahuje náležitosti podľa § 37 ods. 2 až 6, orgán, ktorý žiadosť prijal, vyzve žiadateľa, aby v určenej lehote nedostatky odstránil; súčasne ho poučí o následkoch neodstránenia nedostatkov. Ak žiadateľ v určenej lehote nedostatky neodstráni, policajný útvar konanie zastaví.

(4) Ak sa žiadosti o udelenie povolenia na trvalý pobyt vyhovie, rozhodnutie sa nevydáva.

(5) Na udelenie povolenia na trvalý pobyt nemá cudzinec právny nárok.

§ 40

Ministerstvo vnútra môže udeliť povolenie na trvalý pobyt aj bez splnenia podmienok ustanovených v tomto zákone, ak je to potrebné na poskytovanie ochrany a pomoci svedkovi podľa osobitného zákona.[17])

§ 41
Zánik povolenia na trvalý pobyt

Povolenie na trvalý pobyt zanikne, ak

a) cudzinec nevstúpi na územie Slovenskej republiky do 180 dní od udelenia povolenia na trvalý pobyt,

b) cudzinec písomne oznámi skončenie pobytu policajnému útvaru,

c) cudzincovi sa skončila platnosť udeleného prvého povolenia a o ďalšie povolenie nepožiadal,

d) cudzincovi bol uložený trest vyhostenia,[2])

e) cudzinec bol administratívne vyhostený,

f) cudzinec nadobudol štátne občianstvo Slovenskej republiky alebo

g) policajný útvar zrušil cudzincovi povolenie na trvalý pobyt.

§ 42
Zrušenie povolenia na trvalý pobyt

(1) Policajný útvar povolenie na trvalý pobyt zruší, ak

a) zistí skutočnosti, ktoré sú dôvodom na zamietnutie žiadosti o udelenie povolenia na trvalý pobyt,

b) cudzinec sa bez súhlasu policajného útvaru nepretržite zdržiava v zahraničí dlhšie ako 180 dní,

c) zistí, že cudzinec uzavrel manželstvo s cieľom získať povolenie na trvalý pobyt,

d) zanikol účel, na ktorý bolo cudzincovi udelené povolenie na trvalý pobyt (§ 35),

e) cudzincovi bolo udelené povolenie na trvalý pobyt na účel zlúčenia rodiny s manželom a jeho manželstvo zaniklo do piatich rokov od udelenia prvého povolenia alebo

f) cudzinec závažným spôsobom alebo opakovane porušil povinnosť uloženú týmto zákonom.

(2) Policajný útvar v rozhodnutí o zrušení povolenia na trvalý pobyt zároveň určí cudzincovi primeranú lehotu na vycestovanie, najdlhšie 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

TRETIA HLAVA
TOLEROVANÝ POBYT

§ 43

(1) Policajný útvar udelí povolenie na tolerovaný pobyt cudzincovi,

a) ak je prekážka jeho administratívneho vyhostenia podľa § 58,

b) ktorému bolo poskytnuté dočasné útočisko, [1]) alebo

c) ak jeho vycestovanie nie je možné a nie je dôvod na jeho zaistenie.

(2) Policajný útvar udelí na žiadosť cudzinca povolenie na tolerovaný pobyt najviac na 180 dní podľa zistených skutočností, ktoré sú dôvodom na jeho udelenie.

(3) Policajný útvar môže tolerovaný pobyt aj opakovane predĺžiť; pritom je povinný skúmať, či dôvody, pre ktoré bol cudzincovi povolený, naďalej trvajú. Na tento účel je oprávnený od cudzinca vyžadovať preukázanie trvania prekážky vycestovania.

(4) Počas platnosti povolenia na tolerovaný pobyt cudzinec nemôže podnikať podľa osobitného predpisu[9]) a vstupovať do pracovnoprávneho vzťahu alebo obdobného pracovného vzťahu podľa osobitného predpisu;[10]) zákaz vstupovať do pracovnoprávneho vzťahu alebo obdobného pracovného vzťahu sa nevzťahuje na cudzincov podľa odseku 1 písm. b).

(5) Policajný útvar na žiadosť cudzinca, ktorému bol udelený tolerovaný pobyt podľa odseku 1 písm. a), môže po uplynutí troch rokov od udelenia tolerovaného pobytu udeliť povolenie na prechodný pobyt na účel zamestnania.

§ 44

(1) Ak zanikne dôvod, pre ktorý bolo udelené povolenie na tolerovaný pobyt, cudzinec je povinný túto skutočnosť oznámiť policajnému útvaru najneskôr do 15 dní odo dňa, keď sa o tejto skutočnosti dozvedel.

(2) Policajný útvar zruší povolenie na tolerovaný pobyt, ak zistí, že zanikol dôvod, pre ktorý bolo udelené povolenie na tolerovaný pobyt, a zároveň určí cudzincovi primeranú lehotu na vycestovanie, najdlhšie 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

ŠTVRTÁ HLAVA
NARODENIE CUDZINCA NA ÚZEMÍ SLOVENSKEJ REPUBLIKY

§ 45

(1) Ak sa narodí na území Slovenskej republiky cudzinec, ktorého rodič má udelené povolenie na pobyt, môže rodič cudzinca narodeného na území Slovenskej republiky do 90 dní od narodenia dieťaťa požiadať policajný útvar o udelenie povolenia na pobyt rovnakého druhu.

(2) K žiadosti podľa odseku 1 rodič predloží

a) cestovný doklad dieťaťa alebo vlastný cestovný doklad, v ktorom je dieťa zapísané,

b) rodný list dieťaťa,

c) tri fotografie dieťaťa,

d) doklad o zdravotnom poistení a doklad o finančnom zabezpečení pobytu dieťaťa,

e) doklad o zabezpečení ubytovania.

(3) Ak rodič za cudzinca narodeného na území Slovenskej republiky nepožiada o udelenie povolenia na pobyt, zabezpečí jeho vycestovanie v lehote podľa odseku 1.

(4) Do rozhodnutia o žiadosti podľa odseku 1 sa pobyt cudzinca narodeného na území Slovenskej republiky považuje za povolený.

ŠTVRTÁ ČASŤ
DOKLADY PRE CUDZINCOV

§ 46
Doklad o povolení na pobyt

(1) Cudzincovi, ktorému bolo udelené povolenie na pobyt alebo priznané postavenie utečenca na území Slovenskej republiky,[1]) policajný útvar vystaví doklad o povolení na pobyt vo forme nálepky; občanovi únie na jeho požiadanie alebo v prípade, ak nie je možné použiť doklad o povolení na pobyt vo forme nálepky, vystaví policajný útvar doklad o povolení na pobyt vo forme identifikačnej karty.

(2) Policajný útvar určí platnosť dokladu o povolení na pobyt podľa času povoleného pobytu najviac na päť rokov; platnosť dokladu o povolení na pobyt sa však musí skončiť najmenej 90 dní pred skončením platnosti cestovného dokladu cudzinca.

(3) Cudzinec je povinný najneskôr 30 dní pred skončením platnosti dokladu o povolení na pobyt požiadať o vystavenie nového dokladu o povolení na pobyt.

§ 47
Cudzinecký pas

(1) Cudzinecký pas je doklad oprávňujúci cudzinca na vycestovanie.

(2) Cudzinecký pas vydá policajný útvar cudzincovi, ktorý nemá vlastný cestovný doklad a ktorý nemožno zabezpečiť ani prostredníctvom zastupiteľského úradu štátu, ktorého je štátnym príslušníkom, a

a) ktorému bolo udelené povolenie na tolerovaný pobyt,

b) o ktorom sa rozhodlo, že bude administratívne vyhostený, alebo ktorému bol uložený trest vyhostenia, alebo

c) ktorý sa narodil na území Slovenskej republiky.

(3) Platnosť cudzineckého pasu policajný útvar určí na nevyhnutný čas, najdlhšie na jeden rok. Platnosť cudzineckého pasu môže policajný útvar opakovane predĺžiť.

(4) Územnú platnosť cudzineckého pasu určí policajný útvar podľa účelu, na ktorý ho vydal.

(5) Policajný útvar vydaný cudzinecký pas odníme, ak pominuli dôvody na jeho vydanie.

(6) Na konanie o vydaní alebo odňatí cudzineckého pasu sa nevzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní.[6])

§ 48
Cestovný doklad cudzinca

Cestovný doklad cudzinca, ktorý sa vydáva osobe bez štátnej príslušnosti, ktorej bolo udelené povolenie na trvalý pobyt na území Slovenskej republiky, a osobe, ktorej bolo priznané postavenie utečenca na území Slovenskej republiky, upravuje osobitný predpis.[18])

PIATA ČASŤ
POVINNOSTI CUDZINCOV A INÝCH FYZICKÝCH OSÔB A PRÁVNICKÝCH OSÔB, KONTROLA POBYTU A EVIDENCIA CUDZINCOV

PRVÁ HLAVA
POVINNOSTI CUDZINCOV

§ 49

(1) Cudzinec je povinný

a) požiadať písomne policajný útvar o súhlas zdržiavať sa nepretržite viac ako 180 dní zo závažných dôvodov mimo územia Slovenskej republiky, ak má udelené povolenie na pobyt,

b) uvádzať pravdivo a úplne všetky požadované údaje v rozsahu ustanovenom týmto zákonom,

c) preukázať na požiadanie policajta totožnosť a oprávnenosť pobytu predložením cestovného dokladu alebo ak nie je držiteľom cestovného dokladu, predložením povolenia na pobyt alebo identifikačného preukazu vydaného ministerstvom zahraničných vecí osobám požívajúcim diplomatické výsady a imunity podľa medzinárodného práva,

d) predložiť pri kontrole pobytu doklad o zdravotnom poistení,

e) preukázať pri kontrole pobytu finančné zabezpečenie pobytu,

f) hlásiť policajnému útvaru zmenu mena a priezviska, osobného stavu, štátnej príslušnosti, údajov v cestovnom doklade do troch pracovných dní odo dňa, keď zmena nastala, a výmenu cestovného dokladu,

g) chrániť doklady vydané podľa tohto zákona pred stratou, krádežou, poškodením alebo zneužitím,

h) ohlásiť stratu, krádež alebo poškodenie cestovného dokladu alebo dokladov vydaných podľa tohto zákona policajnému útvaru do troch pracovných dní odo dňa, keď sa o tom dozvedel,

i) dostaviť sa na výzvu na policajný útvar v súvislosti s konaním podľa tohto zákona,

j) vycestovať z územia Slovenskej republiky po prerušení štúdia, zanechaní štúdia, vylúčení zo štúdia alebo skončení štúdia,

k) predložiť na žiadosť ubytovateľa cestovný doklad,

l) vyplniť úradné tlačivo o hlásení pobytu,

m) poskytnúť údaje potrebné na štatistické zisťovanie o pobyte a

n) oznámiť policajnému útvaru, že účel, na ktorý bol pobyt povolený, zanikol.

(2) Cudzinec je povinný do troch pracovných dní od vstupu hlásiť policajnému útvaru

a) začiatok, miesto a predpokladanú dĺžku pobytu, ak mu bolo udelené vízum podľa § 8 písm. c) alebo d) alebo pri vstupe nepodlieha vízovej povinnosti, ak túto povinnosť nemá ubytovateľ [§ 50 písm. c)],

b) začiatok pobytu, ak mu bolo udelené povolenie na pobyt.

(3) Cudzinec s povolením na pobyt je povinný hlásiť policajnému útvaru zmenu miesta prechodného pobytu alebo trvalého pobytu v lehote do troch pracovných dní odo dňa, keď zmena nastala.

DRUHÁ HLAVA
POVINNOSTI INÝCH FYZICKÝCH OSÔB A PRÁVNICKÝCH OSÔB

§ 50
Povinnosti ubytovateľa

Ubytovateľ je povinný

a) overiť totožnosť cudzinca,

b) viesť domovú knihu a zapísať do nej začiatok a skončenie ubytovania, meno a priezvisko, dátum narodenia, štátnu príslušnosť, účel pobytu, číslo cestovného dokladu a víza, dátum vstupu, predpokladanú dĺžku pobytu a adresu ubytovacieho zariadenia,

c) zabezpečiť vyplnenie úradného tlačiva o hlásení pobytu cudzinca a doručiť ho policajnému útvaru do piatich dní od ubytovania cudzinca,

d) oznámiť bezodkladne v prípade úmrtia ubytovaného cudzinca túto skutočnosť policajnému útvaru,

e) zabezpečiť, aby zápisy v domovej knihe boli čitateľné a vedené v časovom slede,

f) uschovať domovú knihu päť rokov od vykonania posledného zápisu,

g) odovzdať domovú knihu policajnému útvaru do piatich dní od skončenia prevádzky ubytovacieho zariadenia,

h) predložiť domovú knihu na kontrolu policajnému útvaru,

i) umožniť policajnému útvaru vstup do všetkých priestorov ubytovacieho zariadenia na účel kontroly plnenia povinností ustanovených týmto zákonom,

j) nakladať s osobnými údajmi zapísanými v domovej knihe len spôsobom určeným osobitným predpisom.[19])

§ 51
Povinnosti dopravcu

(1) Dopravca zodpovedá, že cudzinec, ktorého prepravu zabezpečuje na územie Slovenskej republiky, má doklady potrebné na vstup.

(2) Dopravca, ktorý dopraví na hraničný priechod cudzinca, ktorému bol odopretý vstup podľa § 6 ods. 1 písm. d) alebo ods. 2, je povinný zabezpečiť dopravu cudzinca späť do zahraničia; to neplatí, ak policajný útvar zrušil vízum pred vstupom. Dopravca je povinný zabezpečiť dopravu cudzinca bezodkladne alebo v termíne dohodnutom s policajným útvarom na hraničnom priechode.

(3) Ak dopravca zabezpečuje dopravu cudzinca v termíne dohodnutom s policajným útvarom, je povinný znášať náklady spojené s pobytom cudzinca na určenom mieste podľa § 6 ods. 4.

§ 52
Povinnosti Zboru väzenskej a justičnej stráže

Ústav na výkon väzby, ústav na výkon trestu odňatia slobody, ústav na výkon trestu odňatia slobody pre mladistvých a nemocnica pre obvinených a odsúdených sú povinné bezodkladne informovať policajný útvar príslušný podľa sídla ústavu alebo nemocnice o vzatí cudzinca do väzby a jeho prepustení z väzby a o nástupe a skončení výkonu trestu odňatia slobody cudzinca.

§ 53
Povinnosti niektorých právnických osôb a fyzických osôb

(1) Národný úrad práce je povinný bezodkladne písomne oznámiť policajnému útvaru udelenie povolenia na zamestnanie cudzincovi alebo jeho odňatie.

(2) Živnostenský úrad je povinný bezodkladne písomne oznámiť policajnému útvaru vydanie živnostenského oprávnenia, pozastavenie živnostenského oprávnenia, zánik živnostenského oprávnenia alebo zrušenie živnostenského oprávnenia cudzincovi.

(3) Vysoká škola, stredná škola, stredná odborná škola alebo stredné odborné učilište (ďalej len „škola“) sú povinné bezodkladne písomne oznámiť policajnému útvaru začatie štúdia, prerušenie štúdia, zanechanie štúdia, vylúčenie zo štúdia alebo skončenie štúdia cudzinca.

(4) Kto nájde alebo inak získa cestovný doklad cudzinca alebo povolenie na pobyt, je povinný ho bezodkladne odovzdať najbližšiemu policajnému útvaru.

(5) Osoba pozývajúca cudzinca na územie Slovenskej republiky je povinná uhradiť majetkovú ujmu, ktorá vznikne štátu nedodržaním záväzku uvedeného v overenom pozvaní.

TRETIA HLAVA
KONTROLA POBYTU

§ 54

(1) Policajný útvar je oprávnený vykonávať kontrolu

a) oprávnenosti pobytu, plnenia podmienok pobytu a dodržiavania povinností cudzinca podľa tohto zákona,

b) dodržiavania povinností inými fyzickými osobami a právnickými osobami v súvislosti s pobytom podľa tohto zákona.

(2) Pri výkone kontroly podľa odseku 1 je policajt oprávnený

a) vstupovať na miesta určené na podnikanie, zamestnanie alebo štúdium a do priestorov ubytovacích zariadení; to neplatí, ak je nedotknuteľnosť miesta zaručená osobitným predpisom,[20])

b) požadovať preukázanie totožnosti a vyžadovať vysvetlenie ku skutočnostiam, ktoré sú predmetom kontroly.

(3) Ak policajný útvar pri kontrole pobytu zistí, že cudzinec sa preukázal falošným alebo pozmeneným dokladom, je oprávnený taký doklad zadržať. Zadržať môže aj doklad, ktorý nebol vydaný na meno kontrolovaného cudzinca a ktorým sa cudzinec preukazuje ako vlastným, alebo ak bol orgánom štátu, ktorý ho vydal, vyhlásený za neplatný alebo odcudzený.

ŠTVRTÁ HLAVA
EVIDENCIA CUDZINCOV

§ 55

(1) Policajný útvar pri výkone štátnej správy podľa tohto zákona vedie v informačných systémoch evidencie obsahujúce údaje o

a) vstupe, pobyte a vycestovaní cudzincov,

b) žiadateľoch o víza, o udelených alebo neudelených vízach,

c) žiadateľoch o povolenie na pobyt, o cudzincoch s povolením na pobyt a o zamietnutých žiadostiach o povolenie na pobyt,

d) žiadateľoch o vydanie cudzineckého pasu a cestovného dokladu cudzinca a o predĺžení platnosti týchto dokladov,

e) cudzincoch, pre ktorých bolo policajným útvarom overené pozvanie, a o osobách, ktoré cudzincov pozývajú,

f) nežiaducich osobách,

g) stratených, odcudzených cestovných dokladoch a cestovných dokladoch, ktoré boli orgánom štátu, ktorý ich vydal, vyhlásené za neplatné alebo odcudzené.

(2) Policajný útvar je oprávnený viesť ďalšie evidencie a prevádzkovať ďalšie informačné systémy, ak je to nevyhnutné na plnenie úloh podľa tohto zákona.

(3) Evidencie v informačných systémoch vedené podľa tohto zákona obsahujú údaje o cudzincoch a o ďalších osobách získané v konaní podľa tohto zákona.

(4) Ústredné evidencie vedie ministerstvo vnútra.

(5) Ministerstvo zahraničných vecí vedie evidencie v informačných systémoch obsahujúce údaje o žiadateľoch o víza a o udelených alebo neudelených vízach s prepojením na evidencie ministerstva vnútra.

ŠIESTA ČASŤ
ADMINISTRATÍVNE VYHOSTENIE, ZAISTENIE A POLICAJNÝ PREVOZ

PRVÁ HLAVA
ADMINISTRATÍVNE VYHOSTENIE

§ 56
Všeobecné ustanovenie

Administratívne vyhostenie je rozhodnutie policajného útvaru o skončení pobytu cudzinca s určením lehoty na jeho vycestovanie a času zákazu vstupu. Hromadné vyhostenie cudzincov na základe jedného rozhodnutia je neprípustné.

§ 57
Dôvody administratívneho vyhostenia

(1) Policajný útvar administratívne vyhostí cudzinca a určí zákaz vstupu

a) na desať rokov, ak
   1. ohrozuje bezpečnosť štátu, verejný poriadok, zdravie alebo práva a slobody iných a na vymedzených územiach aj prírodu alebo
   2. bol právoplatne odsúdený za úmyselný trestný čin a nebol mu uložený trest vyhostenia,[2])
b) na päť rokov, ak
   1. poruší predpisy o omamných látkach a psychotropných látkach,[21])
   2. pri kontrole podľa tohto zákona predložil falšované alebo pozmenené doklady,
   3. cudzinec vykonáva inú činnosť, než na akú mu bolo udelené povolenie na prechodný pobyt cudzincov, alebo
   4. uzavrel manželstvo s cieľom získať povolenie na pobyt,
c) do piatich rokov, najmenej však na jeden rok, ak
   1. bez oprávnenia vstúpi na územie Slovenskej republiky alebo sa bez oprávnenia zdržiava na území Slovenskej republiky,
   2. odmieta hodnoverným spôsobom preukázať svoju totožnosť,
   3. zdržiava sa na území Slovenskej republiky na základe medzinárodnej zmluvy alebo rozhodnutia vlády Slovenskej republiky a koná v rozpore s touto medzinárodnou zmluvou alebo s rozhodnutím vlády Slovenskej republiky,
   4. v konaní o udelenie povolenia na pobyt úmyselne uvedie nepravdivé alebo neúplné údaje,
   5. zistí, že účel, na ktorý bolo cudzincovi udelené povolenie na prechodný pobyt, zanikol a že cudzinec túto skutočnosť neoznámil policajnému útvaru,
   6. marí výkon rozhodnutia štátneho orgánu alebo
   7. iným spôsobom závažne poruší alebo opakovane porušuje všeobecne záväzné právne predpisy.

(2) Ak je viacero dôvodov na administratívne vyhostenie podľa odseku 1, policajný útvar určí čas zákazu vstupu podľa najprísnejšieho ustanovenia.

(3) Ak je jedným z dôvodov administratívneho vyhostenia dôvod podľa odseku 1 písm. c) prvý bod, odvolanie proti rozhodnutiu o administratívnom vyhostení nemá odkladný účinok; to neplatí, ak ide o cudzinca, ktorému bola zamietnutá žiadosť o priznanie postavenia utečenca podľa osobitného predpisu.[1])

(4) Cudzinec, ktorému bolo vydané rozhodnutie o administratívnom vyhostení, je povinný vycestovať v lehote určenej v rozhodnutí; táto lehota nesmie presiahnuť 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

(5) Ak sa cudzinec zdržiava na území Slovenskej republiky na základe povolenia na pobyt, policajný útvar mu môže prikázať miesto pobytu až do nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o administratívnom vyhostení.

(6) Po nadobudnutí vykonateľnosti rozhodnutia o vyhostení policajný útvar zaznamená údaje o cudzincovi, čase zákazu vstupu a o dôvodoch rozhodnutia do evidencie nežiaducich osôb. Ministerstvo vnútra vyradí cudzinca z evidencie nežiaducich osôb po uplynutí času zákazu vstupu alebo po odpustení trestu vyhostenia na základe udelenia milosti prezidentom Slovenskej republiky.

§ 58
Prekážky administratívneho vyhostenia

(1) Cudzinca nemožno administratívne vyhostiť do štátu, v ktorom by bol ohrozený jeho život z dôvodov jeho rasy, národnosti, náboženstva, príslušnosti k určitej sociálnej skupine alebo pre politické presvedčenie. Rovnako nemožno cudzinca administratívne vyhostiť do štátu, v ktorom mu bol uložený trest smrti alebo v ktorom je predpoklad, že v prebiehajúcom trestnom konaní mu taký trest môže byť uložený.

(2) Cudzinca nemožno administratívne vyhostiť do štátu, v ktorom by bola ohrozená jeho sloboda z dôvodov jeho rasy, národnosti, náboženstva, príslušnosti k určitej sociálnej skupine alebo pre politické presvedčenie alebo v ktorom by mu hrozilo mučenie, kruté, neľudské alebo ponižujúce zaobchádzanie alebo trest; to neplatí, ak cudzinec svojím konaním ohrozuje bezpečnosť štátu alebo ak bol odsúdený za obzvlášť závažný trestný čin[22]) a predstavuje nebezpečenstvo pre Slovenskú republiku.

(3) Administratívne vyhostiť nemožno ani cudzinca bez štátnej príslušnosti, ktorý má povolený trvalý pobyt; to neplatí, ak svojím konaním ohrozuje bezpečnosť štátu alebo verejný poriadok.

§ 59
Výkon rozhodnutia o administratívnom vyhostení

(1) Policajný útvar zabezpečí výkon rozhodnutia o administratívnom vyhostení, ak

a) cudzinec nevycestoval v lehote určenej v rozhodnutí o administratívnom vyhostení,

b) možno predpokladať, že cudzinec bude mariť alebo sťažovať výkon rozhodnutia o administratívnom vyhostení,

c) má byť cudzinec podľa medzinárodnej zmluvy vrátený na územie zmluvného štátu alebo

d) cudzinec nemôže vycestovať, pretože nemá platný cestovný doklad alebo prostriedky na vycestovanie.

(2) Cudzinca, ktorý je administratívne vyhostený do susedného štátu, dopraví policajný útvar na hraničný priechod.

(3) Ak policajný útvar vykonáva administratívne vyhostenie leteckou cestou alebo cez územie tretieho štátu na základe medzinárodnej zmluvy, môže cudzinca dopraviť až na územie štátu, v ktorom je zabezpečené jeho prijatie.

§ 60
Úhrada nákladov spojených s administratívnym vyhostením

(1) Náklady spojené s administratívnym vyhostením tvoria náklady na ubytovanie, stravovanie a dopravu cudzinca, náklady spojené so zaistením cudzinca a všetky ostatné nevyhnutné peňažné náklady na cudzinca.

(2) Náklady spojené s administratívnym vyhostením uhradí cudzinec z

a) vlastných peňažných prostriedkov alebo

b) peňažnej sumy zloženej na zastupiteľskom úrade.

(3) Ak nie je možné náklady spojené s administratívnym vyhostením uhradiť podľa odseku 2, uhradí ich

a) ten, kto cudzinca neoprávnene zamestnal,

b) ten, kto cudzincovi neoprávnené zamestnanie sprostredkoval,

c) ten, kto sa k tomu zaviazal v overenom pozvaní, alebo

d) dopravca, ktorý si nesplnil povinnosť podľa § 51.

(4) Ak nie je možné náklady spojené s administratívnym vyhostením uhradiť podľa odseku 2 alebo 3, hradí ich štát prostredníctvom ministerstva vnútra.

§ 61

Cudzincovi, ktorý bol administratívne vyhostený, môže ministerstvo vnútra povoliť vstup, ak

a) účelom pobytu sú humanitné dôvody, najmä úmrtie alebo návšteva vážne chorej osoby, ktorá je cudzincovi blízkou osobou,[23]) alebo

b) je jeho pobyt v záujme Slovenskej republiky a vec nemožno vybaviť v zahraničí.

DRUHÁ HLAVA
ZAISTENIE

§ 62

(1) Policajt je oprávnený zaistiť cudzinca, ktorý neoprávnene vstúpi na územie Slovenskej republiky alebo sa neoprávnene zdržiava na území Slovenskej republiky, alebo ak je to potrebné na výkon jeho administratívneho vyhostenia.

(2) Cudzinec môže byť zaistený na čas nevyhnutne potrebný, najviac však na 180 dní.

(3) Policajný útvar bezodkladne vydá cudzincovi rozhodnutie o zaistení a umiestni cudzinca v zariadení.

(4) Zaistený cudzinec môže podať proti rozhodnutiu o zaistení opravný prostriedok na súd[24]) do 15 dní od doručenia rozhodnutia o zaistení. Podanie opravného prostriedku nemá odkladný účinok.

§ 63

Policajný útvar je povinný

a) zabezpečiť poučenie bezprostredne po zaistení cudzinca v jazyku, ktorému rozumie, o dôvodoch zaistenia a o možnosti preskúmania zákonnosti rozhodnutia o zaistení,

b) vyrozumieť bezodkladne o zaistení cudzinca zastupiteľský úrad štátu, ktorého je cudzinec štátnym občanom; ak zastupiteľský úrad tohto štátu nemá sídlo na území Slovenskej republiky, policajný útvar o zaistení cudzinca vyrozumie ministerstvo zahraničných vecí,

c) umožniť bezodkladne zaistenému cudzincovi vyrozumieť o zaistení niektorú z blízkych osôb[23]) a jeho právneho zástupcu,

d) vykonať bezodkladne potrebné opatrenia a úkony na výkon vyhostenia alebo na zistenie totožnosti cudzinca,

e) skúmať po celý čas zaistenia cudzinca, či trvajú dôvody zaistenia,

f) prepustiť bez zbytočného odkladu zaisteného cudzinca,

1. ak zanikol dôvod zaistenia,
2. na základe rozhodnutia súdu alebo
3. ak uplynula lehota 180 dní.

§ 64
Zariadenie

(1) Zariadenie musí zodpovedať účelu, na ktorý bolo zriadené, musí byť hygienicky nezávadné a vybavené tak, aby zabraňovalo ohrozeniu života alebo poškodeniu zdravia.

(2) Zariadenie tvoria ubytovacie miestnosti vrátane sociálnej, kultúrnej a návštevnej miestnosti a ďalší priestor, v ktorom sa cudzinci môžu v určenom čase voľne pohybovať okrem cudzincov umiestnených v priestoroch zariadenia s oddeleným režimom zaistenia podľa § 65.

(3) Ubytovacia miestnosť je vybavená elektrickým osvetlením, stolom, stoličkami, posteľami a skrinkami na uloženie osobných vecí v počte zodpovedajúcom počtu ubytovaných cudzincov.

(4) V zariadení sú vyčlenené priestory s oddeleným režimom zaistenia.

(5) Zariadenie prevádzkuje policajný útvar.

§ 65
Oddelený režim zaistenia

(1) Policajný útvar umiestni zaisteného cudzinca v priestore zariadenia s oddeleným režimom zaistenia,

a) ak je dôvodná obava, že ohrozí účel zaistenia,

b) ak je agresívny alebo vyžaduje zvýšený dohľad z iného dôvodu, alebo v záujme ochrany zdravia alebo práv a slobôd iných cudzincov,

c) ak porušuje vnútorný poriadok zariadenia,

d) počas trvania karantény z dôvodu infekčnej choroby alebo iného zdravotného dôvodu.

(2) Priestor s oddeleným režimom zaistenia tvorí ubytovacia miestnosť, ktorá je uzamykateľná len z vonkajšej strany a je vybavená aj oddeleným sanitárnym zariadením a signalizačným zariadením.

(3) Súčasťou priestoru zariadenia s oddeleným režimom zaistenia je aj vyhradené miesto určené na vychádzky.

§ 66
Prehliadka zaisteného cudzinca

(1) Policajt je oprávnený pred umiestnením zaisteného cudzinca do zariadenia vykonať jeho osobnú prehliadku a prehliadku jeho osobných vecí s cieľom zistiť, či nemá pri sebe predmety, ktoré by mohli ohroziť bezpečnosť osôb a majetku, veci, ktoré by sa mohli použiť pri úteku, a návykové látky alebo veci, ktoré by svojím množstvom alebo povahou mohli narušiť vnútorný poriadok zariadenia alebo poškodiť zdravie.

(2) Zaistený cudzinec je povinný podrobiť sa prehliadke. Osobnú prehliadku zaisteného cudzinca vykonáva osoba rovnakého pohlavia.

(3) Policajt je oprávnený odobrať do úschovy cestovný doklad, predmety a veci uvedené v odseku 1 a návykové látky nájdené pri prehliadke zaisteného cudzinca alebo pri prehliadke jeho osobných vecí.

§ 67
Umiestňovanie cudzincov

(1) Pri umiestňovaní cudzinca v ubytovacích miestnostiach policajný útvar prihliada na jeho vek, zdravotný stav, príbuzenské a rodinné vzťahy a náboženské, etnické alebo národnostné osobitosti.

(2) Policajný útvar prevádzkujúci zariadenie ihneď po umiestnení cudzinca v zariadení zabezpečí poučenie v jazyku, ktorému rozumie, o tom, kde sa nachádza, a o jeho povinnostiach a právach súvisiacich s jeho zaistením a vnútorným poriadkom zariadenia.

(3) Osobitne sa umiestňujú muži, ženy a cudzinci mladší ako 18 rokov od cudzincov starších. Výnimku možno povoliť cudzincom v príbuzenskom vzťahu.

(4) Rodina sa môže umiestniť v zariadení spolu. Ak policajný útvar rozhodne o rozdelení rodiny, musí vždy prihliadať na to, aby dôsledky tohto rozdelenia boli primerané jeho dôvodom.

§ 68
Starostlivosť o zdravie

(1) Cudzinec je povinný podrobiť sa lekárskej prehliadke v rozsahu určenom lekárom vrátane potrebného diagnostického a laboratórneho vyšetrenia, očkovaniu a preventívnym opatreniam určeným orgánom na ochranu zdravia.[25])

(2) Ak zdravotný stav cudzinca vyžaduje zdravotnú starostlivosť, ktorú nie je možné zabezpečiť v zariadení, zabezpečí mu policajný útvar túto starostlivosť v zdravotníckom zariadení mimo zariadenia.

(3) Ak si cudzinec spôsobí ujmu na zdraví úmyselne, je povinný uhradiť náklady na liečenie a skutočne vynaložené náklady na dozor a dopravu do zdravotníckeho zariadenia.

§ 69
Povinnosti cudzinca umiestneného v zariadení

Cudzinec je povinný dodržiavať vnútorný poriadok zariadenia, plniť príkazy a pokyny policajta.

Práva cudzinca umiestneného v zariadení

§ 70

Cudzinec má právo na nepretržitý osemhodinový čas na spánok a na denné vychádzky vo vymedzenom priestore v trvaní najmenej hodinu.

§ 71

(1) Cudzinec môže na vlastné náklady odosielať písomné oznámenia.

(2) Na účel uplatnenia svojich práv môže cudzinec podávať štátnym orgánom Slovenskej republiky žiadosti a sťažnosti, ktoré policajný útvar ihneď odošle.

(3) Cudzinec si môže objednať na vlastné náklady knihy, dennú tlač a časopisy vrátane zahraničných, ak sú distribuované v Slovenskej republike.

§ 72

(1) Cudzinec má právo na prijatie návštevy, najviac dvoch osôb, raz za tri týždne v trvaní 30 minút. V odôvodnených prípadoch môže riaditeľ zariadenia povoliť výnimku.

(2) Osoby, ktoré cudzincovi poskytujú právnu ochranu, má cudzinec právo prijímať bez obmedzenia.

§ 73

(1) Cudzinec môže raz za dva týždne prijať zásielku s vecami osobnej potreby do hmotnosti päť kilogramov. Obmedzenie sa nevzťahuje na zásielku s oblečením.

(2) Policajný útvar skontroluje obsah zásielky. Predmety, látky a veci uvedené v § 66 ods. 1 neodovzdá cudzincovi a odošle ich späť odosielateľovi na jeho náklady.

(3) Cudzinec môže prijímať peňažné prostriedky bez obmedzenia. Policajný útvar zabezpečí ich uloženie.

§ 74
Skončenie zaistenia

Po skončení pobytu v zariadení policajný útvar vydá cudzincovi peňažné prostriedky prevzaté do úschovy okrem peňažných prostriedkov použitých podľa § 60 ods. 2 písm. a) a cestovný doklad, predmety, veci a návykové látky odobraté do úschovy okrem tých, ktorých držanie je v rozpore s právnym poriadkom Slovenskej republiky.

TRETIA HLAVA
POLICAJNÝ PREVOZ

§ 75

(1) Policajný prevoz vykonáva policajný útvar na základe medzinárodnej zmluvy, ak zmluvná strana požiada o prevoz cudzinca cez územie Slovenskej republiky na štátnu hranicu susedného štátu.

(2) Policajný útvar vykoná potrebné opatrenia na ochranu života a zdravia prevážaného cudzinca a v prípade potreby mu zabezpečí poskytnutie nevyhnutnej zdravotnej starostlivosti.

(3) Policajt je oprávnený prevážanému cudzincovi obmedziť osobnú slobodu počas policajného prevozu.

(4) Prevážaný cudzinec je povinný podrobiť sa prehliadke, ktorú vykonáva osoba rovnakého pohlavia.

(5) Policajný útvar poskytuje prevážanému cudzincovi stravu spravidla každých šesť hodín od prevzatia cudzinca na policajný prevoz.

(6) Náklady spojené s policajným prevozom znáša ten, kto o policajný prevoz požiadal.

SIEDMA ČASŤ
PRIESTUPKY A INÉ SPRÁVNE DELIKTY

§ 76
Priestupky

(1) Priestupku sa dopustí ten, kto

a) neoprávnene vstúpi na územie Slovenskej republiky alebo sa neoprávnene zdržiava na území Slovenskej republiky,

b) zneužije cudzí cestovný doklad s úmyslom prekročiť štátnu hranicu Slovenskej republiky,

c) vykoná alebo si dá vykonať neoprávnené zmeny v dokladoch oprávňujúcich na vstup alebo v povolení na pobyt,

d) poruší povinnosť ustanovenú v § 19 ods. 2, § 20 ods. 3, § 21 ods. 3, § 23 ods. 3, § 49 alebo § 69.

(2) Za priestupok podľa odseku 1 možno uložiť pokutu až do 50 000 Sk.

(3) Pokuty za priestupky podľa tohto zákona môžu v blokovom konaní ukladať a vyberať policajné útvary až do 5 000 Sk.

(4) Priestupky podľa odseku 1 prejednávajú policajné útvary. Výnos z pokút je príjmom štátneho rozpočtu Slovenskej republiky.

(5) Na priestupky a ich prejednávanie sa vzťahuje osobitný predpis,[26]) ak nie je v tomto zákone ustanovené inak.

§ 77
Správne delikty

(1) Správneho deliktu na úseku pobytu cudzincov sa dopustí

a) dopravca, ktorý dopravil na hraničný priechod cudzinca, ktorému policajný útvar odoprel vstup na územie Slovenskej republiky podľa § 6 ods. 1 písm. d) alebo ods. 2,

b) ubytovateľ, ktorý porušil povinnosť podľa § 50,

c) škola, ktorá si nesplnila povinnosť podľa § 53 ods. 3.

(2) Za správny delikt podľa odseku 1 písm. a) uloží policajný útvar pokutu 100 000 Sk za každého dopraveného cudzinca. Ak sa do jedného roka od právoplatnosti rozhodnutia o uložení pokuty dopravca dopustí opätovne konania podľa odseku 1 písm. a), policajný útvar mu uloží pokutu 200 000 Sk za každého dopraveného cudzinca.

(3) Za správny delikt podľa odseku 1 písm. b) alebo c) uloží policajný útvar pokutu do 100 000 Sk.

(4) Pokutu podľa odseku 1 písm. a) až c) možno uložiť do jedného roka odo dňa, keď sa policajný útvar o porušení povinnosti dozvedel, najneskôr však do troch rokov odo dňa, keď k porušeniu povinnosti došlo.

(5) Pokutu vyberá policajný útvar. Výnos z pokút je príjmom štátneho rozpočtu Slovenskej republiky.

(6) Pokuta je splatná do 30 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o jej uložení.

ÔSMA ČASŤ
SPOLOČNÉ, PRECHODNÉ A ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

§ 78
Vzťah k správnemu poriadku

Ak nie je v tomto zákone ustanovené inak, vzťahuje sa na konanie podľa tohto zákona všeobecný predpis o správnom konaní.[6])

§ 79
Bezúhonnosť

(1) Bezúhonnosť cudzinec preukazuje výpisom z registra trestov podľa osobitného predpisu[27]) a výpisom z registra trestov štátu, ktorého je štátnym príslušníkom, alebo aj štátu, v ktorom mal cudzinec v posledných troch rokoch bydlisko; ak sa taký výpis v tomto štáte nevydáva, možno ho nahradiť rovnocennou listinou vydanou príslušným súdnym orgánom alebo administratívnym orgánom krajiny pôvodu alebo ho možno nahradiť čestným vyhlásením, ktoré vykoná cudzinec pred príslušným súdnym orgánom alebo administratívnym orgánom, prípadne notárom krajiny pôvodu alebo posledného bydliska.

(2) Pri rozhodovaní o žiadosti o udelenie povolenia na pobyt je policajný útvar oprávnený vyžadovať odpis z registra trestov.

§ 80

(1) Vo veciach pobytu podľa tohto zákona koná policajný útvar podľa miesta pobytu alebo predpokladaného pobytu, ak tento zákon alebo osobitný zákon neustanovuje inak.

(2) Žiadosti a doklady potrebné v konaní podľa tohto zákona vydané v cudzom jazyku je cudzinec povinný predložiť v overenom preklade[28]) do štátneho jazyka.[29])

(3) Za úkony podľa tohto zákona sa vyberajú správne poplatky podľa osobitného predpisu.[30])

§ 81
Prechodné ustanovenia

(1) Konania začaté pred 1. aprílom 2002 sa dokončia podľa tohto zákona.

(2) Víza udelené pred 1. aprílom 2002 sa považujú za víza udelené podľa tohto zákona okrem víz udelených podľa odseku 3.

(3) Víza udelené v súvislosti s dlhodobým pobytom a trvalým pobytom strácajú platnosť 31. marca 2003, ak sa ich platnosť neskončila skôr.

(4) Povolenie na trvalý pobyt udelené podľa doterajších predpisov sa považuje za prvé povolenie na trvalý pobyt podľa tohto zákona.

(5) Povolenie na dlhodobý pobyt udelené podľa doterajších predpisov sa považuje za povolenie na prechodný pobyt podľa tohto zákona.

(6) Kde sa vo všeobecne záväzných právnych predpisoch používa termín „dlhodobý pobyt na území Slovenskej republiky“, rozumie sa tým prechodný pobyt podľa tohto zákona.

(7) „Preukaz – povolenie na pobyt pre cudzinca“ vydaný podľa doterajších predpisov sa považuje za doklad o povolení na pobyt podľa tohto zákona s platnosťou v ňom vyznačenou.

(8) Čas platnosti rozhodnutia o zákaze pobytu na území Slovenskej republiky a rozhodnutia o nepovolení vstupu na územie Slovenskej republiky uloženého podľa doterajších predpisov nie je dotknutý.

§ 82
Zrušovacie ustanovenia

Zrušujú sa:

1. zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 73/1995 Z. z. o pobyte cudzincov na území Slovenskej republiky v znení čl. IV zákona č. 70/1997 Z. z. a zákona č. 69/2000 Z. z.,
2. vyhláška Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. 226/1996 Z. z., ktorou sa ustanovuje suma, ktorú je cudzinec povinný preukázať pri vstupe na územie Slovenskej republiky.

Čl. II

Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore v znení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 251/1994 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 315/1996 Z. z., zákona č. 353/1997 Z. z., zákona č. 12/1998 Z. z., zákona č. 73/1998 Z. z., zákona č. 256/1998 Z. z., zákona č. 116/2000 Z. z., zákona č. 323/2000 Z. z., zákona č. 367/2000 Z. z. a zákona č. 490/2001 Z. z. sa mení takto:

1. § 20 sa vypúšťa.
2. V § 42 ods. 1 sa vypúšťajú slová „alebo § 20“.

Čl. III

Zákon č. 381/1997 Z. z. o cestovných dokladoch v znení zákona č. 441/2001 Z. z. sa mení a dopĺňa takto:

1. V § 1 sa slová „osôb bez štátnej príslušnosti s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky“ nahrádzajú slovami „iných osôb“.
2. V § 5 ods. 1 písm. e), § 15 ods. 2 a § 16 ods. 2 písm. e) sa slová „cestovný preukaz totožnosti“ nahrádzajú slovami „cestovný doklad cudzinca“.
3. § 10 vrátane nadpisu znie:

„§ 10
Cestovný doklad cudzinca

a) bez štátnej príslušnosti,[2a]) ktorej bolo udelené povolenie na trvalý pobyt na území Slovenskej republiky a

b) ktorej bolo priznané postavenie utečenca na území Slovenskej republiky.[2b])“.

Poznámky pod čiarou k odkazom 2a a 2b znejú:

[2a]) Čl. 27 Dohovoru o právnom postavení osôb bez štátnej príslušnosti (oznámenie č. 206/2001 Z. z.).

2b) Čl. 28 Dohovoru o právnom postavení utečencov (oznámenie č. 319/1996 Z. z.).“.

4. V § 29 sa na konci pripájajú tieto slová: „a osoby, ktorým bolo priznané postavenie utečenca na území Slovenskej republiky“.
5. Za § 30 sa vkladá paragraf 30a, ktorý znie:

„§ 30a

Cestovný preukaz totožnosti vydaný do 31. marca 2002 do skončenia jeho platnosti sa po 1. apríli 2002 považuje za cestovný doklad cudzinca.“.

Čl. IV

Zákon č. 311/1999 Z. z. o registri trestov sa dopĺňa takto:

V § 7 sa za odsek 1 vkladá nový odsek 2, ktorý znie:

„(2) Odpis registra trestov sa vydáva útvaru Policajného zboru na jeho žiadosť pri rozhodovaní o žiadosti cudzinca o udelenie povolenia na pobyt na území Slovenskej republiky podľa osobitného predpisu.[10a])“.

Doterajšie odseky 2 až 8 sa označujú ako odseky 3 až 9.

Poznámka pod čiarou k odkazu 10a znie:

„[10a]) Zákon č. 48/2002 Z. z. o pobyte cudzincov a o zmene a doplnení niektorých zákonov.“.

Čl. V
Účinnosť

Tento zákon nadobúda účinnosť 1. apríla 2002.

Rudolf Schuster v. r.

Jozef Migaš v. r.

Mikuláš Dzurinda v. r.

1) Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 283/1995 Z. z. o utečencoch v znení zákona č. 309/2000 Z. z.

2) § 57 Trestného zákona v znení neskorších predpisov.

3) Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 90/1996 Z. z. o minimálnej mzde v znení neskorších predpisov.

4) § 69 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov.

5) Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 171/1993 Z. z. v znení neskorších predpisov.

6) Zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok).

7) Vyhláška ministra zahraničných vecí č. 157/1964 Zb. o Viedenskom dohovore o diplomatických stykoch.Vyhláška ministra zahraničných vecí č. 32/1969 Zb. o Viedenskom dohovore o konzulárnych stykoch.Vyhláška ministra zahraničných vecí č. 40/1987 Zb. o Dohovore o osobitných misiách.

8) Zákon č. 70/1997 Z. z. o zahraničných Slovákoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

9) Napríklad zákon č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov, zákon č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov.

10) Napríklad Zákonník práce.

11) Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 387/1996 Z. z. o zamestnanosti v znení neskorších predpisov.

12) Vyhláška Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 105/1987 Zb., ktorou sa určuje, ktoré choroby sa považujú za nákazlivé v zmysle Trestného zákona.

13) Európska dohoda o pridružení uzatvorená medzi Európskymi spoločenstvami a ich členskými štátmi na strane jednej a Slovenskou republikou na strane druhej (oznámenie č. 158/1997 Z. z. v znení neskorších predpisov).

14) Čl. 45 ods. 4. písm. a) Európskej dohody o pridružení uzatvorenej medzi Európskymi spoločenstvami a ich členskými štátmi na strane jednej a Slovenskou republikou na strane druhej.

15) Čl. 53 ods. 1. Európskej dohody o pridružení uzatvorenej medzi Európskymi spoločenstvami a ich členskými štátmi na strane jednej a Slovenskou republikou na strane druhej.

16) Zákon č. 94/1963 Zb. Zákon o rodine v znení neskorších predpisov.

17) Zákon č. 256/1998 Z. z. o ochrane svedka a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

18) Zákon č. 381/1997 Z. z. o cestovných dokladoch v znení neskorších predpisov.

19) Zákon č. 52/1998 Z. z. o ochrane osobných údajov v informačných systémoch v znení zákona č. 241/2001 Z. z.

20) § 2 zákona č. 172/1990 Zb. o vysokých školách v znení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 324/1996 Z. z.

21) Zákon č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení zákona č. 260/1999 Z. z.

22) § 41 ods. 2 Trestného zákona v znení zákona č. 175/1990 Zb.

23) § 116 Občianskeho zákonníka.

24) § 250l Občianskeho súdneho poriadku v znení zákona č. 519/1991 Zb.

25) § 18 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 272/1994 Z. z. o ochrane zdravia ľudí v znení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 222/1996 Z. z.

26) Zákon Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov.

27) Zákon č. 311/1999 Z. z. o registri trestov v znení zákona č. 48/2002 Z. z.

28) Zákon Slovenskej národnej rady č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok) v znení neskorších predpisov.Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 15/1993 Z. z. o osvedčovaní listín a podpisov na listinách obvodnými úradmi.

29) Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 270/1995 Z. z. o štátnom jazyku Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov.

30) Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 145/1995 Zb. o správnych poplatkoch v znení neskorších predpisov.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.